

[סגור חלון](#)

עו"ד אירית באומהורן, התובעת במשפט קצב, תייצג את ניצב בר-לב

באומהורן, הפרקליטה שתמכה בהעמדתו של משה קצב לדין בעבירות אונס ופרשה מהפרקליטות לאחר שהתנגדה לעסקת הטיעון שנחתמה עמו: "אני שלמה עם עצמי"

יובל יועז 24/11/10

לפני שנתיים-שלוש, בשיאה של פרשת נשיא המדינה לשעבר משה קצב, היתה עו"ד אירית באומהורן מזהה יותר מכל עם הגישה האוהדת למתלוננות, הקורבנות לכאורה של עבירות המין שנעשו בהן על-ידי בעל השררה.

פרשת קצב ידעה כזכור טלטלות וזעזועים, אך מבין כלל אנשי התביעה הכללית, מהיועץ המשפטי לממשלה מני מזוז ומטה - באומהורן, שהיתה הפרקליטה המלווה בתיק מטעם פרקליטות מחוז ירושלים, נותרה יציבה בעמדתה: היא תמכה מלכתחילה בהעמדתו של קצב לדין בעבירות אונס, היא ביקשה לכלול בכתב האישום גם את המתלוננת א' מבית הנשיא, היא התנגדה לעסקת הטיעון שנחתמה עמו, וטענה כי יש לחזור לכתב האישום המקורי, הכולל גם את א' הראשונה, אחרי שהעסקה בוטלה. משעמדתה לא התקבלה, אחרי ביטול עסקת הטיעון, ביקשה להשתחרר מהטיפול בתיק.

אין פלא אפוא שהתייצבותה המחודשת של באומהורן בימים האחרונים בזירה הציבורית, הפעם דווקא כסנגורית של חשוד בכיר בעבירות מין - ניצב אורי בר-לב - עוררה כמה תמיהות.

אין השוואה כמובן בין בר-לב לקצב, מלבד העובדה ששניהם שימשו, בעת ביצוע העבירות הנטענות, בעלי תפקידים ציבוריים בכירים, והעבירות בוצעו בעת מילוי תפקידם.

ממי ששימשה כאוזן הקשבת של המתלוננות בשורות התביעה הכללית, ממי שהתמחתה בהשגת הרשעות בתיקים של עבירות מין חמורות, הפכה באומהורן למי שתפקידה הפוטנציאלי כעת - היה ויוגש כתב אישום נגד בר-לב - יהיה להביך את שתי המתלוננות, שעליהן ידוע כעת, בחקירה הנגדית מעל דוכן העדים בבית המשפט.

"אין סתירה בין הדברים, במהות המשפטית", מסבירה באומהורן בשיחה עם "גלובס". "צריך לזכור שגם כשהייתי פרקליטות, טיפלתי בתיקים רבים של עבירות מין. התקשורת ידעה על התיקים שהוגשו, אבל לא על התיקים שנסגרו. בתיקים האלה נפגשתי עם המתלוננות, עשיתי להן קצת חקירה נגדית, לא אהבתי את מה ששמעתי, והחלטתי לסגור את התיק. כך שאת העבודה הזו עשיתי גם בצד האחר".

לדבריה, "לא יהיה לי קושי לחקור את המתלוננות גם הפעם מעל דוכן העדים, באופן תקיף. יש לי כמובן את מלוא הכוונה לתת כבוד לכל מתלוננת, אין לי כוונה להכפיש או להעליב. יש לי כוונה להיות עניינית. כשאני מגדירה כך את כללי המשחק שלי, אני שלמה עם עצמי".

פתחה משרד פרטי

חצי שנה חלפה מאז עזבה באומהורן את שורות הפרקליטות, לאחר שירות של 24 שנים במחוז ירושלים. הפרישה באה על רקע האכזבה המקצועית ההדדית שחוותה בשנתיים האחרונות לכהונתה: דומה שעמדתה המקצועית בתיק קצב האריכה את יחסיה עם ראשי התביעה הכללית עד למצב שבו הצדדים היו חייבים להיפרד.

עוד לפני שהחליטה לפרוש, התמודדה באומהורן על תפקיד בכיר בפרקליטות המחוז, והפסידה; אחר-כך הציבה את מועמדותה לתפקיד פרקליט מחוז הדרום, אך הסירה את מועמדותה והודיעה על פרישה עוד לפני שוועדת המכרזים התכנסה לבחור במומי למברגר כפרקליט המחוז החדש.

"החלטתי שאין לי עניין להתמודד, זה היה תהליך שהבשיל אצלי", אומרת באומהורן, "נכון שלא זכיתי בקידום, אבל זה לא חסם את דרכי בפרקליטות, כי בכל זאת יש לי רקורד מרשים. אבל זה היה תהליך יותר עמוק, פילוסופי. חשבתי שמותר לי לחוות בחיי המקצועיים יותר מאשר פן אחד. אם הייתי מסיימת את הקריירה בתוך הפרקליטות, עולמי היה צר כעולם נמלה".

כשבאומהורן התקבלה לפרקליטות, בשנות ה-80, היה פרקליט המחוז עוזי חסון המיתולוגי, שהפרקליטות המחוז שוכנת כיום ברחוב הקרוי על שמו. אחר-כך עבדה באומהורן גם תחת משה לדור כפרקליט המחוז, ועם אלי אברבנאל, הפרקליט הנוכחי, שהוא חברה הטוב.

בין היתר חתומה באומהורן על הרשעתו של אלי פימשטיין ברצח בתו הודיה קדם, אף שטען לאי-שפיות, וכן על הרשעתו של חבר הכנסת לשעבר יחיאל חזן בפרשת ההצבעות הכפולות במליאת הכנסת.

למרות זאת, כשבאומהורן הודיעה על פרישתה, היא סירבה להצעתו של אברבנאל לערוך לה ערב פרידה חגיגי. "ביקשתי ממנו להימנע מזה, אני אדם צנוע, אדם פרטי", היא אומרת, "לא אהבתי את הרעיון של אירוע מפואר. גם לא קיימתי שיחות נפש עם לדור ואברבנאל על הפרישה, פשוט הודעתי ונפרדתי, וזה היה מאוד ענייני. אבל זאת לא היתה פרידה לא נעימה, למרות שהשנים האחרונות לא היו מוצלחות".

עם פרישתה ניאותה באומהורן לחלוק עם העיתונות את תובנותיה באשר לתיק קצב והאופן שבו הוא טופל במשרד המשפטים. במקביל פתחה משרד פרטי, שמרכזו בתל-אביב.

באומהורן, בינתיים בליווי עורך דין שכיר אחד, נשאר בתחום הפילי, אבל כמו רבים מחבריה לפרקליטות שפרשו והחליפו צד - גם היא עברה לשמש סגורית, בעיקר בתיקי צווארון לבן. "אבל המקרה הנוכחי, של בר-לב, מוכיח שאני יכולה להתחבר גם לדברים אחרים", היא אומרת.